

ע"פ 23120/10/16 - ראובן אברגל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

01 ינואר 2017

עפ"ג 23120-10-16 אברגל נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד

כבוד השופטת זהבה בוסתן

כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערער ראובן אברגל

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד אסף בקרמן

ב"כ המשיבה עו"ד דן כהן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 46016-12-13 (בית משפט השלום ברחובות) באיומים כלפי מי ששימשה כונסת נכסים, כמתואר בכתב האישום שצורף כנספח א' להודעת הערעור, בהכרעת הדין שצורפה כנספח ב' להודעת הערעור ובסעיף 2 לגזר הדין נושא הערעור.

המערער נידון לחודש מאסר לריצוי בפועל, ל-5 חודשי מאסר בתנאים המפורטים בגזר הדין ולתשלום פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת ששולם.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שגה בית משפט קמא בקביעת מתחם הענישה בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, כפי שקבע בגזר הדין.

עוד טוען ב"כ המערער כי נוכח הנסיבות המקלות של המערער, שאין לו עבר פלילי, הוא סובל מבעיות רפואיות ונסיבות

ביצוע העבירה, כאשר כתוצאה מהליכי הוצל"פ הוא, אשתו ובתו פונו מדירתם, מן הראוי היה להטיל עליו עונש מרתיע בלבד, ובאם לא נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות, מן הראוי היה להפנות אותו לשירות המבחן על מנת לשקול תוכנית של"צ עבורו.

טענתו העיקרית של המערער בהודעת הערעור ובטיעונו בפניו היא כלפי הממונה על עבודות שירות שמצא את המערער לא כשיר לבצע עבודות שירות, ולו עבודות משרדיות שאין דורשות מאמץ פיזי, שאותן לא יכול העותר לבצע בשל מצבו הרפואי וכתוצאה מכך נידון המערער לחודש מאסר בפועל. לטענת ב"כ המערער, מן הראוי היה שהממונה על עבודות שירות יבצע בדיקות יסודיות יותר, כפי שהורה לו בית משפט קמא, על מנת למצוא מקום עבודה שאינו כרוך בעבודה פיזית אלא בעבודה שהמערער יוכל לבצע למרות מצבו הרפואי.

ב"כ המשיבה מתנגד לקבלת הערעור, טוען על סמך פסיקה שהוגשה בפניו כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא הוא מתחם ראוי וטוען כי בית משפט קמא לא יכול היה להחליט אחרת לאור חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות שבשתי הזדמנויות קבע שבשל מצבו הרפואי של המערער ומאחר והמערער הצהיר בפני הממונה שהוא אינו מסוגל לעבוד עבודות שירות בכלל ומאחר והמערער לא עבד, לדבריו בפני הממונה, במשך 20 שנה.

עיון בגזר הדין נושא הערעור מעלה כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא הוא מתחם ראוי, במיוחד כאשר עונשו של המערער במסגרת המתחם נקבע ברף התחתון של המתחם, דהיינו, חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, וזאת לאחר שבית משפט קמא, כדבריו בסעיף 18 לגזר הדין, העונש ההולם כולל מאסר בפועל שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ורק בשל העובדה שהממונה על עבודות שירות והרופא מטעמו, שבפניהם התייצב המערער והציג את כל המסמכים הרפואיים, קבעו שהוא אינו כשיר לביצוע עבודות שירות, וזאת לאחר שהממונה קיים את מצוות בית משפט קמא ובדק אפשרויות העסקתו של המערער במקומות שבהם מועסקים עובדי שירות, כמתואר בחוות הדעת המשלימה.

איננו מקבלים את טענת ב"כ המערער, שאין לה כל בסיס לבד מסמיכות כתיבת חוות הדעת המשלימה למועד ההחלטה שהורתה לממונה לפרט את הניסיונות שעשה על מנת לשבץ את המערער בעבודות שירות שאינם דורשים מאמץ פיזי, לפיה מדובר בבדיקה שטחית ולא יסודית שמצדיקה הפניה נוספת של המערער לממונה על עבודות שירות או הטלת עונש של של"צ, שגם הוא כרוך בביצוע עבודה מסוימת, גם אם לא פיזית.

מחוות הדעת של הממונה על עבודות שירות שצורפו כנספח ד' ו' להודעת הערעור עולה כי ביום 9.8.16 נערכה למערער בדיקה רפואית ולאור תוצאותיה נמצא שהוא לא כשיר לעבודה בעבודות שירות.

רופא הממונה העיר כי לדבריו המערער הוא לא עובד משנת 1995, לאחר תאונת דרכים, נכה, חולה לב מטבולית, אורטופדי, ולדבריו לא מסוגל לעבוד בשום עבודה.

כך גם נכתב בחוות דעתו המשלימה של הממונה על עבודות שירות לפיה הנידון לא כשיר לעבודה בעבודות שירות שכן לדבריו לא עובד משנת 1995 ולאור הממצאים הרפואיים כפי שתוארו בבדיקת הרופא שנערכה לו מספר ימים קודם לכן.

בחוות הדעת המסכמת של הממונה על עבודות שירות נכתב כי רופא שב"ס עומד על דעתו המקצועית לפיה המערער לא כשיר לביצוע עבודות שירות אך למרות האמור פנה המערער למספר מקומות עבודה הסמוכים למקום מגוריו של המערער בנס ציונה וברחובות וכאשר נאמר להם שמדובר באדם מוגבל מאוד מבחינה רפואית ומועמד לניתוחים לבביים ובטניים (שאותם לא עבר המערער עד כה, לפי דבריו בבית המשפט), הודיעו שבשל חוסר התאמתו לצורכי מקום העבודה לא יוכלו להשימו.

לאור האמור בחוות הדעת המקורית ובחוות הדעת המשלימה של הממונה על עבודות שירות, ומבלי שאנו מתעלמים מההלכה לפיה בית המשפט הוא זה שמחליט החלטה סופית באשר להתאמתו של המערער לריצוי מאסר בעבודות שירות, וחוות דעת הממונה היא חוות דעת ממליצה בלבד, לא מצאנו נימוק, כפי שבית משפט קמא לא מצא נימוק, לאכופ על הממונה על עבודות שירות את ריצוי המאסר של המערער בעבודות שירות, כאשר גם לדבריו הוא לא מסוגל לבצען ללא כל הסתייגות, וזאת בנוסף למצבו הרפואי אותו הציג בפני הממונה ובפני בית משפט קמא.

מכל האמור לעיל עולה כי קביעתו הסופית של בית משפט קמא באשר לריצוי מאסר של חודש מאחורי סורג ובריה היא קביעה מתבקשת ומוצדקת הן לאור נסיבות ביצוע העבירה על ידי המערער, הן בהתחשב בנסיבות המקלות שנלקחו בחשבון על ידי בית משפט קמא והן בהתחשב בהמלצת הממונה על עבודות שירות.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 1.3.17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית משפט קמא.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

לא יתייצב המערער במועד שנקבע, ייעצר ויועבר למשמורת שב"ס.

ניתן והודע היום, ג' טבת
תשע"ז, 1/1/2017
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

זוהבה בוסתן, שופטת שמואל בורנשטיין, שופט